

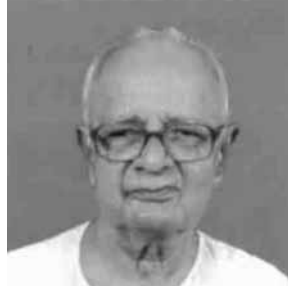
Herontdekken

van vrede, wijsheid en mededogen in de heelheid van de mensheid

– A. Kannan

Een van de minpunten van het moderne leven is het gebrek aan langdurige vrede en harmonie, veroorzaakt door een veelvuldig onjuist gebruik van kennis. In aloude tijden werd kennis wijselijk gebruikt voor het spirituele welzijn van de hele mensheid. Wanneer wij de wijsheid van de aloude volkeren benutten door een poging in die richting te doen zou dit in zekere zin een herontdekking zijn. De aloude wijsheid is de erfenis van de gehele mensheid. De mens die juist gebruik van kennis kan maken, zowel aloude als moderne, bezit de ware sleutel tot vrede en harmonie.

Dr. A. Kannan is doctor in de chemie aan de universiteit van Bombay. Hij is nationaal spreker van de Indiase afdeling van de TS en redacteur van *Holistic Science and Human Values* (Holistische wetenschap en menselijke waarden)

Wijs gebruik van kennis omvat het praktiseren van relaties in overeenstemming met het spirituele welzijn van allen, zoals de aloude mensen geloofden en in praktijk brachten. Dit zou ook het moderne leven moeten kenmerken. De wijzen hebben geweten dat alle mensen spiritueel evolueren, hetgeen betekent dat iedereen, ongeacht zijn status, positie of levensstijl, ontzag en respect voor andere mensen en hun levenswijze moet hebben. Bezorgdheid en zorgzaamheid voor de rest van de wereld komt voort uit het diepste niveau van ons wezen, dat onsterfelijk is en alleen maar goed kan zijn omdat allen met wie wij omgaan in spirituele zin gelijkwaardig zijn.

Zo'n wijs iemand leeft mededogend, want zijn hele natuur is in een staat van liefde en eenheid met anderen. Hij heeft zijn psyche laten versmelten met alle andere aspecten van het leven die in verschillende vormen bestaan. Dit is het bewustzijn van adepten, dat vrij uitstroomt, onbelemmerd door bar-

rières van enigerlei soort die de natuur ontwikkeld heeft of die de mens zelf opgeworpen heeft door zijn bevooroordeelde visie en relaties. Alle creatieve energieën van de wijzen worden constructief gebruikt voor het welzijn van allen.

In dit scenario van het wijze gebruik van kennis en een vredig, harmonieus en mededogend leven transformeert ontdekking zich tot herontdekking, omdat naar buiten gericht onderzoek in de natuur en de mens zich vermengt met een inwaarts gerichte zoektocht naar de bron van wijsheid en mededogen, naar hun eeuwige bron in onze onsterfelijke natuur. Dit geeft een fundamentele verandering van doelstelling in het leven weer. Wijs gebruik van kennis kan niet resulteren in de vernietiging van levende wezens, door hen pijn te doen of inbreuk te maken op hun manier van leven. In feite leidt diepe zorgzaamheid voor het welzijn van alle wezens tot het opvolgen van de wet van mededogend leven, wetend dat wanneer deze wet wordt overtreden, men daar rekenschap over zal moeten afleggen.

Iemands bewustzijn vermengt zich zozeer met de natuur dat hij het kanaal wordt voor een frisse en nieuwe spirituele kracht, die mensen bijeenbrengt die gewetensvol deze levenswijze in praktijk brengen. Dit is een regenererende kracht en deze levenswijze kan samengevat worden als 'praktisch regenererende broederschap'.

De drie doeleinden van de TS helpen ons in dit proces van ontdekking en herontdekking. Sinds onheuglijke tijden zijn in alle religieuze gemeenschappen broederschap en liefde erkend als de meest praktische manier om in vrede te leven. Maar dan ontstaan er belemmeringen bij dit besef

en die domineren het leven van de mens. Ontdekking heeft verschillende wegen gevonden in de religie, de filosofie en de wetenschap, maar het doel van waar leven is uit het oog verloren en aldus is herontdekking zeer essentieel geworden.

In feite leidt diepe zorgzaamheid voor het welzijn van alle wezens tot het opvolgen van de wet van mededogend leven.

Het praktiseren van religie heeft mensen in sekten verdeeld en bijgelovige manieren van zich verhouden tot God, met betekenisloze ceremoniën die vaak met wreedheid gepaard gaan. Om zich te ontworstelen aan zo'n moeras van onwaarheid en haat is er een dringende noodzaak om de waarheid en een vredige manier van leven te herontdekken.

Filosofie en wetenschap hebben ontdekt hoe ordelijk het functioneren van het universum is, maar zij hebben de wijsheid verloren die centraal staat in de waarheid van de Kosmische Intelligentie die universeel aan het werk is, hetgeen leidt tot materialisme en veronachtzaming van menselijke waarden. Alweer is herontdekking essentieel geworden.

De derde doelstelling van de TS wijst erop dat deze herontdekking een onderzoek behelst naar de latente krachten in de mens. 'Latent' heeft de significante betekenis van 'bestaand, maar niet ontwikkeld of manifest'. Het betekent ook 'verborgen of slapend'. Onderzoek naar de latente vermogens in de mens kan leiden tot het begrijpen dat bepaalde spirituele vermogens die slapend en onontwikkeld zijn, ontdekt moeten worden om vredig en broeder-

lijk te leven. De herontdekking is niet een zaak van academisch belang met toepassingen die technologisch breed, maar smal en psychologisch zelfzuchtig zijn; ze moeten breed gebruikt worden voor het spirituele welzijn van de mensheid als geheel.

Gods plan van evolutie voor de mens

De innerlijke stichters van de TS hebben op niet mis te verstane wijze gezegd dat het proces van herontdekking een integraal deel vormt van 1) Gods plan voor de menselijke evolutie 2) welke de diepe bron is van spirituele goedheid. 3) De focus van het pogen van de mens is dus zich, door zijn eigen spiritueel initiatief, te bevrijden van de belemmeringen van kaste, geloof, kleur, geslacht enzovoort en een kern te vormen van geïntegreerd, onverdeeld bewustzijn dat alle mensen gemeenschappelijk hebben. Dit is universele broederschap.

Herontdekking is integraal in de evolutie

Het woord 'God' wordt hier niet gebruikt in een sektarische zin, maar verwijst naar de absolute waarheid die onvernietigbaar is, alles doordringend en altijd weldadig. Een belangrijke bron van kennis over deze waarheid is – voorzover de huidige staat van het menselijk bewustzijn dit kan bevatten – het mysterie achter de evolutie. Deze kennis blijft geheim omdat de bewustzijnsstaat van de meeste mensen niet in staat is het te ontvangen. Hierdoor 'zijn de meeste, zo niet alle geheimen onoverdraagbaar'. Slechts een gedeelte van deze kennis wordt voor ons kenbaar gemaakt. Zodra de grandeur van deze evolutie die materie, leven en bewustzijn omvat althans door sommigen begrepen wordt, kunnen zij niet anders

dan meewerken aan dat plan, omdat 'het zo prachtig is, zo wonderbaarlijk'. Van alle voelende wezens heeft alleen de mens het voorrecht deze kennis te bezitten.

Een inherent doel van dit plan is de mens erbij te betrekken als medewerker, zodat zijn individuele bewustzijn opnieuw geordend kan worden en hij zijn hele wezen wijs kan gebruiken om zichzelf af te stemmen in de richting van het Plan. Dit kan beschreven worden als het psychische versmelten van de mens met de natuur. In dat proces zal hij met de spirituele bron van goedheid in aanraking komen en zichzelf bevrijden van de staat van verdriet. Zo'n verlicht mens zal ook een bron van vrede en geluk voor allen zijn.

Herontdekken van de bron van spirituele goedheid

De volgende aanhaling is verdeeld in vier delen die relevant zijn voor onze discussie.

'[1] De wereld... is vol van die latente betekenissen en diepe bedoelingen, die aan alle verschijnselen van het Heelal ten grondslag liggen, en alleen de Occulte Wetenschappen – dat wil zeggen de rede tot bovenzinnelijke Wijsheid verheven – kunnen de sleutel verschaffen waarmee ze voor het intellect kunnen worden ontsloten. [2]... de adept ziet en voelt en leeft in de bron zelf van alle fundamentele waarheden – de Universele Geestelijke Essentie van de Natuur, SHIVA, de Schepper, de Vernietiger en de Vernieuwer... [3] Alleen de Natuur kan de hoogst denkbare Geest belichamen. [4]...de ideale Shiva van de Yoga Shashtra's, de culminatie van Geestelijke Wijsheid.

(De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett, pp.265,266).

De adept heeft de spirituele bron van alle waarheid ontdekt die aanwezig is in latente vorm in ieder menselijk bewustzijn en dus collectief in de mensheid als geheel. Naar de eigenschap van Boeddhi wordt hier verwezen als 'rede verheven tot bovenzintuiglijke wijsheid' en het is de eigenschap waardoor de universele spirituele essentie van de natuur daagt in het bewustzijn van het individu. De aard van de adept wordt effectief uiteengezet door te verklaren dat 'de adept ziet en voelt en leeft in waarheid'.

In een andere context wordt God gelijkgesteld met 'het Goede' (ML, p.123). Siva, het opperste spirituele goede, dat in latente staat in iedereen aanwezig is, moet herontdekt worden. Het ontdekken van dit Goede 'als een geboorterecht van alle levende wezens' betekent verwijlen in 'grenzenloze contemplatie' zoals een yogi dat doet in een toestand van samadhi. Het is de

ontdekking van de staat van de non-dualiteit van de geest.

'Een theosoof zoekt niet naar de wijsheid voor zichzelf', zegt mevrouw Radha Burnier, en zij voegt eraan toe:

'Hij leeft niet voor zichzelf, maar voor de wereld'; en hoe meer hij streeft naar de regeneratie van de mensheid, des te meer probeert hij zichzelf en de wereld te begrijpen en door te dringen tot het geheim van het leven. Zijn doel is het ontdekken van de bron van Goedheid en Geluk die het geboorterecht is van ieder levend wezen (*Human Regeneration*, p.VIII, UTVN)

Het begrijpen van de evolutie van de mens, het 'aanraken' van de spirituele bron van Goedheid en het medewerker worden van de natuur leidt tot innerlijke vrede en een mededogend en broederlijk leven.

Uit: *The Theosophist*, juni 2005
Vertaling: A.M.I.

Dat leven een universele energie is
welke overal aanwezig is,
in onbezielde dingen evengoed als in bezielde lichamen,
zich in talloze gradaties
van vermogens en intensiteiten manifesteert
en materiële vormen benut om zich uit te drukken,
blijft alleen maar theorie
zolang de ware aard ervan of zijn alomtegenwoordigheid
niet persoonlijk door de mens is ervaren.

Sri Ram, De diepere zin van het leven